

Němcíčské čtení

LISTOPAD

2005

č. 4

SLOVO STAROSTY

Vážení spoluobčané,
s blížícím se koncem roku je zvykem zveřejnit základní údaje o uskutečněných akcích. Ohlédněme se proto společně za rokem 2005.

Se souhlasem vlastníků byla provedena likvidace porostů a údržba v trati Příčni Skalice podle pokynů Agentury ochrany přírody a krajiny, která na tuto akci přispěla částkou 27 000 Kč ze Státního fondu životního prostředí. Ve spolupráci s touto agenturou byla rovněž provedena výsadba doporučených dřevin u revitalizovaného rybníku pod ČOV a v trati Zelníčky u místního ZD. Celkové náklady na výsadbu činily 179 453 Kč, dotace činila 107 671 Kč.

Největší stavbou tohoto roku byla přistavba KD, jeho rekonstrukce, která zahrnovala rozšíření příslí KD a přistavbu sociálního zařízení s klubovnou. Jak jste se dočetli v Němcíčském čtení plus, vzal si na starost zajistění dotace p. Petr Slezák. Tuto dotaci spolu s poslancem Pavlem Suchánkem za ODS zajistil.

K tomu dodávám, že po podání žádosti bylo ještě třeba dotaci získat. Na jejím získání ve výši 5 milionů korun má také podíl poslanec Ladislav Suštr za KDU-ČSL, který pomáhá naší obci již několik let (výstavba budovy u lyžařského vleku, přistavba kuchyně a rekonstrukce budovy ZŠ) a v letošním roce pomohl získat 1 500 000 Kč na rekonstrukci hasičské zbrojnici.

Za tuto pomoc upřímně děkuji oběma pátrům poslancům.

V únoru byla dokončena Revitalizace retenčního rybníku Němcíčky (bývalé kořenové pole a usazovací nádrž ČOV). Celkové náklady činily 1 561 998 Kč, dotace získané od SFŽP činila 80%, což je 1 249 598 Kč. Takže nyní máme v katastru obce dva rybníky.

Letos se podařilo získat finanční prostředky na výstavbu Sběrného dvora Němcíčky, která se uskuteční v roce 2006 a bude sloužit k řádnému ukládání domovního odpadu. Připravme se proto na třídění skla, plastů, hader, papíru, nebezpečného odpadu, biologického odpadu (ze zahrádky). Pokud vše vysypeme na jednu kopu, máme doma ulizeno, ale následně to musí pan V. Procházka přetřít. Děkuji mu za jeho výtrvalost a ochotu dávat věci do pořádku.

Celkové náklady na sběrný dvůr činí 2 859 800 Kč, dotace z programu CBC Phare - Regionální rozvojové agentury Moravy činí 1 802 400 Kč, JmK odbor životního prostředí přispěje 528 700 Kč a obec má zaplatit 528 700 Kč. Nebude to lehké.

Na závěr děkuji těm občanům, kteří pomáhají zlepšovat vzhled a okoli svých domů, polí a zahrad. Přispívají k tomu, aby naše obec i katastr byl vzhledný, upravený a tak jsme se připravili na sjezd rodáků a přátel obce, který je plánován na den 1. - 3. 7. 2006.

Děkuji rovněž mládeži, která spolu s rodiči a svými přáteli udržuje kulturní tradice naší obce. Poděkování patří též rodině pana Jaroslava Hrabce za pomoc při výsadbě dřevin na Zelníčkách, místnímu ZD za poskytnutou pomoc při řešení nařízených úkolů.

Přeji všem radostné prožití vánočních svátků a dobré zdraví v roce 2006.

Ludvík Hycl, starosta obce

Na vydání tohoto čísla finančně přispěli
MANŽELÉ POLÁČKOVÍ č. 225

INFORMACE O ČINNOSTI ČESKÉHO ČERVENÉHO KŘÍZE V NĚMČÍČKÁCH

V současné době se činnost Českého červeného kříže zúžila pouze na pořádání besedy s důchodci , která se každoročně uskutečňuje v jarních měsících společně s Charitním sdružením . V rámci možnosti se také snažíme alespoň finančně přispět k oslavě svátku dětí. Rádi bychom činnost ČČK v Němčíčkách oživili.

Máme v plánu postupně navštívit všechny dosavadní členy ČČK v Němčíčkách a zjistit, zda je vůbec zájem, aby byl místní spolek obnoven . Budeme rádi, když nám dáte námět, co udělat pro to, aby ČČK v Němčíčkách pracoval a byl přínosem pro naši obec. Máme zmodernizovaný kulturní dům a bylo by škoda, aby nebyl využíván.

Každý druhý rok pořádá Okresní výbor Českého červeného kříže setkání dobrovolných dárců krve a podle počtu odběrů jsou předávány plakety dr.Jánského.
Bronzové plakety za deset bezplatných odběrů převzali doposud tito občané:

Bystřický Pavel č.60,Forejtíková Zdena č.243,Hádlik František Ing.č.18,Hulatová Marta 142,Kabela Vlastimír 152,Kabelová Jitřina 152,Kopřiva Oldřich 12,Kopřiva Rostislav 26, Pilař Leoš 45,Procházka Jan 39,Procházka Václav 213,Procházková Ludmila 213, Rozinek Marek 8,Sova Bohumír 232,Stávek Jaroslav 176,Suský Jaroslav ml.242,Štěpánek Karel 28, Štěpančíková Ludmila 135,Trödlerová Marie 114.

Stříbrné plakety za dvacet bezplatných odběrů:

Bystřický Petr 155,Forejtík Miroslav ml.243,Hádlik Jan 24,Hajda Zdeněk 161,Hycl Boleslav 97,Machač Stanislav 230,Procházka Vít 213

Zlaté plakety za čtyřicet bezplatných odběrů:

Sláma Josef 166

Zlatý kříž III.stupně za 80 bezplatných odběrů:

Kopřiva Boleslav 55, Forejtík Miroslav st.243

Registrovaný dárcce kostní dřeně:

Pharm.Dr. Forejtíková Hana č.243

Dárcové krevní plazmy:

Čapka Tomáš 160, Procházková Dana 86.

V Němčíčkách darovalo krev celkem 107 dárců od jednoho do sto tří odběrů.

Všem dárcům krve děkujeme a prosíme i další spoluobčany, aby řady dárců rozšířili.

-BoMaKo-

UPOZORNĚNÍ

V roce 2006 bude

- svoz vytříděných PET lahví prováděn pravidelně vždy první středu každého sudého měsíce,

-odvoz komunálního odpadu (popelnice) bude vždy každé druhé úterý, počinaje dnem 3. 1. 2006.

- U obecní knihovny je možné odkládat baterie, pneumatiky do velikosti Avie, obaly od barev, ledničky, elektronické součástky, ale ne elektrické sporáky, které patří do železného šrotu.

P O Z V Á N K A

Sdružení vinařů při ČS v Němčíčkách zve všechny občany na tradiční zahradkářský ples s výstavkou vína, který bude v sobotu 21. ledna 2006 v kulturním domě.

POSTŘEHY ZE ŽIVOTA OBCE

Vážení spoluobčané, jistě jste si všimli, že v naší obci se za poslední roky podařilo nemálo investičních akcí, které napomohly k zvelebení našeho života. Některé projekty jsou zdánlivě dokončeny, jiné probíhají a další se připravují. Tady bych chtěl jako zastupitel apelovat na občany. Žádám vás o větší aktivitu při projednávání dalších projektů týkajících se přímo obce. Je ke škodě, že veřejných schůzí se účastní velice málo občanů. Právě na nich se dá spousta věci ovlivnit. Nikdo vám nezaručí, že každý váš názor bude ihned přijat, ale zcela jistě přispěje k širší diskusi o konečné fázi rozhodování jednotlivých zastupitelů. Vaše odvaha veřejně prezentovat názory bude odměněna tím, že na vlastní oči uvidíte, jak hlasují strany, hnutí či jednotlivci, kteří vás zastupují.

Děkuji za váš čas!!!

Pavel Stávek, předseda MS ODS Němčíčky a zastupitel obce

O NAŠICH PLÁNECH

Vážení spoluobčané, MS ODS vám děkuje za hojnou účast na kulturních a sportovních akcích, které jsme pro vás v uplynulém roce pořádali. Doufáme, že jsme malým dílem přispěli k oživení života v naší obci,

MS ODS vám chce nastinit kulturní a sportovní akce, které připravujeme na rok 2006. Již 7. ledna pořádáme tradiční ples s bohatou tombolou (televizor, digitální fotoaparát, sluchátka, přehrávač, elektronika, dárkové balení slámových vín a mnoho dalších zajímavých cen). V únoru chystáme zájezd pro spoluobčany na divadelní představení do Boleradic. Přesné datum stanovíme podle připravovaných představení.

Budeme pořádat lyžování v mistním areálu TJ Sokol Němčíčky.

Další akci, kterou pro vás budeme připravovat, je Letní noc 15. 7. 2006. V měsíci srpnu chceme uskutečnit turnaj v nohejbalu.

Na konec bych vás rád pozval na tradiční ples, který se koná 7. 1. 2006 ve 20.00 h. v kulturním domě.

Přeji všem hodně štěsti, zdraví a spokojenosti v roce 2006.

Petr Slezák, místopředseda ODS Němčíčky

VESNICE ROKU NEMUSÍ BÝT JEN UTOPIE

Mili spoluobčané, jistě jste slyšeli, že se sousední obec Bořetice stala Vesnicí roku 2005. Nebyl to úkol určitě lehký, ale také ne nesplnitelný. Proč by se nemohla v budoucnu touto cenou pyšnit také naše obec.

V této soutěži se sleduje nejen práce obce, ale také jejich občanů. V tomto příspěvku bych se chtěl spíše zaměřit na to, co můžeme ovlivnit my sami, občané. Mezi priority občana by mělo patřit udržování či obnova místních tradic, začlenění dětí a mládeže do života vesnice, udržování dobrých sousedských vztahů, péče o starší občány, čistota a pořádek na veřejných prostranstvích v obci i navazujících souborových pozemcích, květinová výzdoba, udržování památníků a drobné architektury.

Tyto prvky by mely být naši samozřejmostí a tím také utkvíme v paměti návštěvníků naší obce. Věřím, že se k nám pak budou v budoucnu rádi vracet.

Chtěl bych Vám poprát klidné prožití svátků vánočních, rodinného štěsti a pohody. K tomu napomůže kolikrát i dobré slovo.

Jaroslav Hálek, místopředseda ODS Němčíčky

60 LET PO SKONČENÍ 2. SVĚTOVÉ VÁLKY

Poslední část vzpomínek prof. Františka Šlancara

Když přišla fronta, vedená naší obce nařídilo, aby v mém bytě (kuchyň, ložnice a pokoj) byl ubytován plukovník - velitel, jeho sluha, kancelář a telefonní ústředna. Sám ubytovatel Němec uznal, že to není možné, a tak ubytoval u mne pouze velitele. Poslouchal jsem jeho telefonický rozkaz celé posádky v naší obci. Seděl jsem za dveřmi i se strýcem J. Šedou z Hustopečí a shodli jsme se na tom, že není nebezpečný Němec. Ráno jsem šel se všemi muži naší obce kopat zákopy mezi Bořetice a Velké Pavlovice, ale sluha mě varoval, že to bude asi na několik dní. Na pracovišti jsem zjistil, že důstojníci zašli až k V. Pavlovicím, a tak jsem se ptal jednoho strážného, kdy přijdou. Když mi řekl, že může jit domů každý, kdo bude mit hotový bunkr, tak se stalo, že za chvíli všechni pracující odešli domů a žádny nemusel jit s Němcem na další práce. V sobotu jsem se díval z okna ložnice a vedle z okna pokoje se díval sluha. Hleděl jsem oba do lesa nad Bočky a Zázmonky. Bylo vidět, že se tam někdo pohybuje. Sluha se mě ptal, kdo by to mohl byt. Řekl jsem mu, že jsem dostal zprávu, že v tom lese je již Rudá armáda a že chce Němce obklíčit v naší vesnici. Rychle vyběhl ven a za 15 min. přišel i velitel a za 1 a 1/2 hod. nebylo v naší obci jediného německého vojáka. Tak jsme byli osvobozeni bez rány od Němců. Velitel i sluha sě chtěli schovat ke mně do sklepa, ale nedovolil jsem jim to. Tepřve v ponděli přišla do vesnice Rudá armáda, která si zřídila v mém bytě dělostřeleckou telefonní ústřednu, a tak jsem jim mohl dát dobré rady pro palbu dělostřelec.

Poslouchával jsem denně zprávy z ciziny, stýkal jsem se se všemi, kdo jakýmkoliv způsobem pracovali proti okupaci. Bylo to předešlým úředníkům okresního úřadu v Hodoníně, kteří předepisovali dodávky naší obci a jejich plnění také kontrolovali. Ve mlýně v Bořeticích se mělo obilí načernmo. Asi v r. 1942 přišel do Hodonína jistý Riva na kontrolu mlýnů. Úředníci ihned vystali spolehlivé lidi po mlýnech, aby si v nich do rána udělali pořádek. Byl jsem zavolán na okresní úřad v Hodoníně (tehdy jsem ještě učil na reálném gymnasiu v Hodoníně) přítelkem K. Mertou (dnes bydlí v Mikulově, Husova 6), abych se stavil v Bořeticích ve mlýně a do rána aby bylo vše v pořádku, neboť hned ráno přijede kontrola. Když ráno přišel, bylo vše v pořádku, a tak pan Riva neměl možnost dát mlýnáře popravit.

Sledoval jsem též našeho občana Karla Procházkou, který se dal k Němcům. Chodil v pátek večer na křížovatku do Bořetic, kam přijíždělo kolem 24. hod. německé auto. S jeho osádkou debatoval 1/4 - 1/2 hod. Dostal od nich revolver a krátkou dýku. Zjistil jsem, že celkem neškodí a sleduje jen mne, a to jen proto, aby manželce nemusel platit dlužné peníze.

V červnu 1944 jsem si zavolal ke mně 10 občanů a vytvořili jsme národní výbor naší obce. Později jsem přizval ještě dalších pět, a tak jsme mohli hned třetí den po osvobození převzít správu naší obce.

V den příjezdu Zdeňka Fierlingeru do Hodonína jsem se zúčastnil schůzky ONV v Hodoníně, ale při cestě domů jsme zažili větší autonehodu. Ruské auto nás vezlo, ale druhé auto nás převrátilo a já jsem utrpěl otces mozku, komplikovanou frakturu pravé nohy aj. Následkem toho jsem byl převezen v beznadějném stavu do nemocnice ve Skaici a rok jsem neučil. Byl jsem uznán všechny poškozenecem.

Po celou dobu protektorátu jsem se stykal s plk. Zlámallem a spojil jsme se radili o různých situacích kolem nás. Během let 1942 - 43 jezdil ke mně velmi často br. J. Gajdoš, mistr světa ve sportovní gymnastice a zasvětil mě jedenkrát do jeho úkolu a zval mě ke spolupráci. Měl připravit předapení kasáren v Židenech. Když mě řekl, že tento úkol dostal od Ryšánka z Brna, odmítl jsem v této akci pracovat a před Ryšánkem jsem ho varoval. Byl si vědom toho, že udělal chybou, a proto v další činnosti nepokračoval.

V květnu 1945 naš ředitel Chadim (r.g. v Hodoníně) přišel za mnou do třídy, požádal žáky, aby byli ve třídě v klidu a odvedli mě do ředitelny, kde seděl ředitel gymnasia ve Strážnici K. Matoušek. V přítomnosti ředitele Chadišma mně poděkoval za všechnu práci během protektorátu. Tento můj bývalý universitní profesor a pak ředitel gymnasia mně dal jediné polibení. A to byla vzácná odměna. Druhou odměnou mně bylo vědomí, že jsem vykonal kus práce pro znovuobnovení našeho státu.

Podle poznámek sepsaných někdy koncem 60. let XX. st. profesorem Františkem Šlancarem (1908 - 1978) a poskytnutých jeho dcerou Blankou Chládkovou připravil Jaroslav Slezák.

Dodejme ještě, že promisledován byl nejen nacisty za protektorátu, ale i po vlivězství komunistů: ti ho poslali do vězení třikrát, celkem na sedm let. Protože osud má rád ironii, trávil prof. Šlancar část svého trestu v Leopoldově s dr. Gustávem Husíkem.

**LÉKAŘSKÁ SLUŽBA PRVNÍ POMOCI (LSPP)
pro HUSTOPEČSKO**

1) Stavy bezprostředně ohrožující život

(bezvědomí, koma, otvary, těžká krvácení, autonehody, astmatický stav, epileptický záchvat, příhnutí alergika včelou ...)

Volat Zdravotnickou záchrannou službu (ZSS) tel.: 155

2) Občané schopní dopravit se k lékaři:

LSPP Hustopeče v areálu městské nemocnice, tel.: 519 407 310

všední dny: 15,30 - 7,00 hod.

so, ne + svátky: nepřetržitě 24 hodin

Centrum dětských zdravotnických služeb, Žerotínovo nám. 4/6, Brno, tel.: 542 216 511

všední dny: 16,00 - 7,00 hod.

so, ne + svátky: nepřetržitě 24 hodin

Zubní pohotovost

Poliklinika Břeclav, tel.: 519 302 213

so, ne + svátky nepřetržitě 24 hodin

Úrazová nemocnice, Ponávka 6, Brno, tel.: 545 538 407

po - čt: 19,00 - 6,00 hod.

pá : od 13,00 hod.

so, ne + svátky: nepřetržitě 24 hodin

Lékárny

Lékárna Koliště 47, Brno, tel.: 545 424 811

nepřetržitě 24 hodin

Lékárna Kobližná 7, Brno, tel.: 542 212 110

nepřetržitě 24 hodin

**3) Občané bez možnosti vlastní přepravy s náhlou závažnou změnou zdravotního stavu
(mimo stavy pod bodem 1)**

kontakuj i lékaře LSPP Hustopeče, tel.: 519 407 310, který:

- zajistí převoz pacienta k ošetření v případě například zlomenin nohou do spádového zařízení,
- nebo navštíví pacienta přímo (předpokládáme minimum takových případů, zajisté se nebude vyjíždět např. k teplotám, zvracení a podobným případům).

4) V případě úmrtí

- občané kontaktuj i lékaře LSPP Hustopeče, tel.: 519 407 310

5) Děti a mladiství do 15 let - Specializovaná LSPP

- Centrum dětských zdravotnických služeb Brno, Žerotínovo nám. „Bílý dům“, tel.: 542 216 511.

UPOZORNĚNÍ:

Při kontaktu s LSPP je nezbytné vědět:

- jméno a příjmení, rodné číslo, zdravotní pojišťovnu

OSKERUŠE

Jeřáb oskeruše (*Sorbus domestica*), na Slovácku zvaný „oskeruša“, je mohutný a krajnářský velmi dekorativní strom z čeledi Rosaceae. Je to nejmohutnější druh jeřábu. Patří mezi opadavé listnaté stromy, dorůstá výšky okolo 15 metrů ve volné krajině a až 30 metrů v lesních porostech. Oskeruše roste v Evropě od Španělska po Turecko a Balkán a na sever zasahuje až k německému Lipsku. Nikde ve svém areálu rozšíření nevytváří souvislé porosty a roste roztroušeně ve světlých lesích. Na Moravě je rozšířena mírně za hranice pěstování révy vinné. Mnoho krásných, staletých stromů roste ve vinicích, na mezích a zahradách. Oskeruše patří k velmi užitečným stromům, poskytuje nejen potěchu a stín, ale i cenné plody a kvalitní dřevo. Na území jižní Moravy roste asi 1000 jedinců této vzácné dřeviny. Převážně jde o staré stromy, mladých stromů je velmi málo.

Kůra oskeruší je v mládí hladká, později šupinatá až brázditá. Listy jsou lichozpeřené. Kvete v květnu bělavým až růžovým chocholkem. Je to jednodomá, samosprašná dřevina. Semenáče těchto stromů začínají plodit ve věku 10 - 12 let, roubované dřive. Dospělé solitérní stromy přináší až 5 - 12 kg ovoce a plodí většinou dvakrát během tří let. Plody mají znacně variabilní tvar od malých jablíček až po hruskovitý tvar, který je nejčastější. Barva plodů je od zelenohnědé po žlutou s červeným líčkem. Zralé plody jsou měkké, skořicově zbarvené. Průměrná váha plodu je 10 gramů a velikost okolo 2,5 cm.

Oskeruše je dřevina světlomilná a teplomilná, nesnáší zamokřené polohy, naopak ji vyhovují sušší, vápenité půdy. Velmi dobré snáší smog a exhalace. V příznivých podmírkách se stromy dožívají 300 až 500 let.

Oskeruše je původní dřevina rostoucí v Panonii, teplé oblasti jihovýchodní Evropy se stejnou flórou a faunou, která se rozprostírá v části Rakouska, Maďarska, Slovenska a na jižní Moravě, kde se dá definovat jako území mezi Znojemem, Brnem a Uherským Hradištěm. Patří k ovocným dřevinám, které člověk odedávna výběrem šlechtí. Podle lidových pověstí ji hodně šířila římská vojska. Stromy sázelí kolem cest a na jejich křížovatkách, používali je i k označení hranic území. Oskeruše byly rozšířovány i Balkánu i Turci a Tataři. Poněvadž se oskeruše poměrně špatně rozmnožuje, nebyla nikdy hojně rozšířenou dřevinou.

Dřevo oskeruší je pro svou pevnost, hezkou kresbu i okrovou barvu ceněno v truhlářské výrobě nábytku a nástrojů. Ze všech původních evropských dřevin má oskeruše nejtěžší dřevo (cca 800 kg/m³). Toto dřevo je tuhé, elastické, houzevnaté a špatně štípatelné. Dobře se zpracovává při strojním obrábění a leštění. Oskerušové dřevo bylo vyhledáváno pro intarsie, umělecké předměty, namáhané stroje a jejich součásti. Vyráběly se z něho hudební nástroje, vinné lisy, náradí, kulečníkové koule a dýhy.

V naší oblasti rostou oskerušové stromy v Němčickách a v Boleradicích. (Poznámka JS: Památkově chráněné jsou v našem katastru dva staré stromy, několik mladších lze nalézt mezi lesním porostem.) Jsou to mohutné staleté exempláře chráněné státem. Ve vinohradnických oblastech byly vysazovány zejména proto, že z jejich dřeva se vyráběly šroubovice dřevěných lisů na hrozny.

Oskeruše jsou významnou ovocnou dřevinou. Plody jsou ceněny pro své obsahové složení. Jsou zdrojem cukru (fruktózy, glukózy, sacharózy) organických kyselin, bílkovin, pektinů, taninů a minerálních látek (vápník, drasík, fosfor, hořčík, jód, bór, želez). Z medicinského hlediska jsou oskeruše mírné diuretickum, laxans, antirevmatikum a vitaminiferum. V lidovém léčitelství se využívají na úpravu trávení.

Nejčastější je konzumace zralých čerstvých plodů, které jsou sladké, šťavnaté a výrazně aromatické s krémovou konzistencí. Používají se i k výrobě kompotů a marmelád. Sušené mleté oskeruše se používají k posypce mnoha pokrmů. Ze sušených plodů se rovněž vaří čaj. Jinou možností využití oskeruší je výroba vína, likérů a vysoce ceněné oskerušové pálenky. Směs pálenky s medem a bylinky je vhodná na léčení a prevenci nachlazení. V přírodě jsou plody oskeruše oblíbenou potravou ptáků a zvěře.

Jeho oskeruši se věnuje pracoviště Výzkumného ústavu lesního hospodářství a myslivosti - výzkumná stanice v Uherském Hradišti. Cílem výzkumu je vypracování metodických pokynů k přirozené obnově této dřeviny v jihomoravských úvalech a Moravských Karpatech. Byla provedena inventarizace výskytu oskeruší, zpracována metodika získávání osiva a množení oskeruší semeny i vegetativní cestou. V roce 2001 byl vysazen semenný sad na LZ Židlochovice.

Mnoho stromů bylo vysázeno do nově vznikajících biokoridorů, velký zájem je i ze strany obecních úřadů a zahrádkářů.

Snad největší strom oskeruše v Evropě s obvodem kmene 458 cm roste u Radějova. Jeho rozložitá koruna dosahuje výšky 11 m, šířky 18 m a jeho stáří se odhaduje na 400 let.

Podle Mgr. Vítka Hrdouška a Ing. Zdeňka Karbera

CHARITATIVNÍ SDRUŽENÍ NĚMČIČKY V LETECH 1995 až 2005

Letošního 18. března uplynulo 10 let od navázání na staronovou tradici *Besed s důchody*. Ty pořádáme ve spolupráci s Českým červeným křížem. Jako nezisková organizace jsme byli závislí na sponzorských darech našich občanů, místních organizací a různých spolků a to i z Velkých Pavlovic. Ti všichni nám věnovali mnoho pekných dárků.

Když se vrátíme k našim začátkům v roce 1995, pak největším dárcem bylo místní ZD, kde je předsedou pan ing. Křenek. Za pochopení mu patří velký dík. Také tehdejší starosta obce pan F. Bartoš podporoval naši činnost směřující k obnově kulturních setkání. Za jeho působení ve funkci starosty byla navázána spolupráce s Charitou Břeclav, která působí dodnes při zajišťování domácí péče o nemocné, donášky obědů, nákupů a jiných služeb. Této práce si občané velmi váží.

Během 10 let jsme se potýkali s různými nepřízněmi, ale vždy jsme měli na paměti, že se nesmíme nechat odradit a jít za cílem uskutečnit alespoň jednou za rok pro naše seniory pěkné setkání, poděkovat jim za práci pro naši obec, do které se rádi vrací bývalí rodáci, náhodní hosté a rekraenti a všem se zde libí. V roce 2004 jsme uspořádali I. Společenský ples, který měl příznivou odezvu.

V neposlední řadě patří naše poděkování panu starostovi Ludvíku Hyclovi, který se osobně podílí na kulturních akcích, vždy nám maximálně vycházel vstříc a měl velký zájem, aby tradice úspěšně pokračovaly.

Nám všem, dobrovolným pracovníkům, poděkovala v květnovém NC paní Josefka Cvanová. My si tohoto ocenění naší práce vážíme.

Pátý rokem organizujeme v naší obci tříkrálovou sbírku na pomoc potřebným. V okrese Břeclav letos přinesla 1.345.929 Kč. V celé brněnské diecézi byl rekordní výsledek 12.115.238 Kč. Letošní sbírky se v našem okrese zúčastnilo 266 skupinek s 1064 dobrovolníky, kteří do dobrých lidí vybírali příspěvky na humanitární i sociální potřeby charity.

V Němčičkách koledovaly tři skupiny vedené Hanou Šaláškovou, Marií Forejtníkovou a Aničkou Šlancarovou a s nimi děti Jirka Šalášek, Vašek Kopřiva, Michalka Mácová, Žanetka Juráková, Anička Kopřivová, Helenka Mácová, Anička Svobodová, Lucinka Šlancarová a Tomík Šalášek.

Kolik jsme od našich spoluobčanů vybrali: v roce 2002 - 9.650 Kč, v r. 2003 - 8.383, v r. 2004 - 13.641 Kč, v r. 2005 - 14.814 Kč.

Děkujeme všem, kteří nezavírají oči nad neštěstím svých blížních, děkujeme také koledníkům, kteří svůj volný čas obětovali prostřednictvím této sbírky neznámým potřebným blížním.

Prosíme všechny občany, aby při tříkrálové sbírce začátkem roku 2006 vyslyšeli charitativní volání, otevřeli svá srdce a koledníky podle svých možností obdarovali. Už nyní všem děkujeme za sebe i za ty, kterým pomůžete.

Charitativní sdružení Němčičky.

VÁNOCE 1959

*Vyprávění staršenky Barbory Vejvančické (Rathauské) *1862, Němčičky č. 148
a stařečka Martina Hádku *1869, Němčičky č. 76 zapsal Boleslav Kopřiva*

Staršenka : Za našeh mladých roků to bylo úplně inac jak fčil. Čtyři týdny před Vánocama se začalo chodit na Roráty, kerý byly mimo neděle každej deň o půl sedmej ráno. Jak byl napadenej snih, musel se prva ráno odmest, jeden z domu měl na starosti laternu se svíčkou, ostatní šlapali za nim do kostela. Až tam byly svíčky potřeba, aby mohli všeći zpívat z kancionálů. Po Rorátech spěchali mladší s děckama dom, aby posnídal, nakrmili dobytek a děcka aby stihly školu. Starší zostali ečče v kostele. Do škole sme chodili pět, nekeři enom tri roky a většinu enom v zimě. Jak byla přes rok doma práca, ostala aji polovička dětek doma pomohat. Před Mikulášem večir litali po dědině čerti, aby postrašili děcka a ty kerý byly hodný nafý ráno na okuň v panouče par suchých trnek, jablek, hrušky nebo ořechy. Před Šedým dněm se uklízalo, peklo a vařilo, aby na Boží narození bylo všecko k jidlu nachystaný.

Slyšíš? Mařena v kuchyni kluče maso. Ná copak se to indá f takovej svátek mohlo? (staršenka byla už asi pět let nevidomá, bylo jí 96 let, ale slyšela dobře). Na Šedrej deň byl pust. Až večir, jak vyšla první hvězda, začaly vyzvánět všecky ženy – to bylo známení k večeři. Bývala hubová máčka, krupica, hluza a zpívaly se koledy. Pak naši donesli do kuchyně dvě otýpky režnej slámy, rozestálili ju po zemi, všecci sme si na ňu políhalí, abychme se propasali, než začně zvrátit na plnočni. Těšili sme se na krásny koledy, kerý řídil od varhan pan nadučitel Jeřábek se zpěvákama a muzikantama. Mě se dycky nejlepší libily husle a klarinet. O pěti ráno zas bývala v kostele Jitřni, o deseti Hrubá za obec Němčičky, při kerej šel starosta s raduřma na oferu. Na každou mši byly nacvičený inš koledy, na kerý se dlouho spominalo. Na Boží narození se chodilo enom do kostela a aji odpoledň na požehnání k betlému. Ani na besedy se nechodovali, až na Šepána koledovat. To bývala dycky o deseti hodinách mša za mládence a panny s oferu a teprv potom chodili kolednici.

Stařeček : Já sem byl 35 roků kostelníkem, ale z mládi si taky barco pamatuju. Babuška ti teho bezta dost řekla, ona je starší a víc si pamatuje. Akorit dodám, že jak bylo na Šedrej deň navečir odzvezáněný, obecní pastýř začal s pastýřkou obcházet dědinu, praskal bičem, trubil na roh, pastýřka nesla na zádech škrabošku a do ní dávali co kdo měl: máku, krupicu, chleba, jabka, ječmen. Mezi trubéním a praskáním bičem zpívali oba koledu *Vy pastuškové vstávajte, zpěvy andělský posluchajte*. Jak bylo odzvěněný poprvní na plnočni a lidi docházeli ke kostelu, za kostelem stály moždýře, z kerých se stíhalo. Po mši svaté na Šepána vyšel na koledu po dědině kostelník s ministrantama. Ti nesli kaditelnici, vykuřovali domácnosti a koledovali „Den přeslaváný jest k nám přišel, že má byti každý vesel, radujme se veselme se f tomto narození.“ Dostívali jabka, ořechy, dýňový jádra, suchý ovoce, nekdy taky nejakej krejcar za služby f kostele. Starky chodily taky po koledě, do domů, kde byli svobodní. Za vykoleďovaný peníze udržovaly celej rok výzdobu kostela. Obecní žebráci, kerých bylo nekdy aji pět, chodili taky po koledě a kolikrát se stalo, že v jednom baráku se všeči zazlí, takže domácí nevěděli co kemu prva dat. Na Šepána si měnili služby pacholci, kerí slúžili u většich hospodářů. Na Novej rok zas divky, kerý byly sjednaný na pomoc f domě. Tož tak probíhal vánoční čas před rokem 1900.

Starosta obce a obecní zastupitelstvo
děkuje všem občanům za dosavadní podporu a pomoc
při zlepšování životního prostředí v obci
a přejí všem
veselé Vánoce, hojnost zdraví, štěsti a osobní spokojenosti
v novém roce 2006

